

Kunt u toelichten wat u goed vond en/of wat u niet goed vond? En: wat hebt u eventueel gemist, wat was voor u erg belangrijk (geweest)? 98 reacties

Snel handelen: 30 x vermeld

Goede communicatie: 8 x vermeld

Doortastend, adequaat, grondig: 19 x vermeld

Prettige benadering: 8 x vermeld

Te laat gehandeld, nalatig: 20, waarvan diagnose aanvankelijk gemist: 8

Slechte communicatie (geen uitleg, geen veilig gevoel): 16

Mislukte ingreep: 1

Snel handelen, duidelijke uitleg

Moesten 4x teruggaan, 3x met ziekenwagen. Stuurden ons door met onnozele pijnstillers, namen het niet ernstig

Ze hebben me ondanks dat ze niet wisten wat ze met me aan moesten me wel gehouden en doorgezocht

De behandeling werd meteen gestart, maar er werd helemaal niets uitgelegd

Te lang daar gelegen, voordat er actie werd ondernomen.

Werd eerst naar huis gestuurd. Moest maar even gaan slapen

Omdat ik volledig buiten bewustzijn was ga ik af op de ervaring van mijn echtgenoot, die zeer te vreden was.

Na onderzoek zeiden ze direct dat ik dood en doodziek was en moest blijven

Men had door dat er direct ingegrepen moest worden.

Had koorts, lage bloeddruk en direct echo nier en drain nier, ging allemaal zeer snel

Toen ik op de SEH in septische shock kwam, is snel en goed gehandeld

Ik voelde me veilig.

Adequaat handelen

Snel gehandeld

Goed: dienstdoende huisarts kwam s nachts bij ons thuis, stelde meteen sepsis en meningitis vast, liet ambulance komen en ondertussen is de neuroloog opgeroepen en heeft mij vanaf binnenkomst in het ziekenhuis behandeld. Niet goed: mijn man heeft 3x 112 gebeld en werd niet serieus genomen. Hij moest van de sportdienst de huisartsenpost bellen. Die heeft vervolgens wel een bezoek gebracht en diagnose gesteld. Mijn toestand was in de tussentijd wel verslechterd (suf, non stop braken, verward praten).

Snel en juist gehandeld waardoor IC-opname is voorkomen

Ik had erg veel pijn en ver weg door medicatie maar door horen zeggen is er een dag later pas een scan gemaakt omdat door foto eerst gedacht werd aan verstopping, ik had toen al een darmperforatie en dat hebben ze niet goed ingeschat

Direct aan de monitor gelegd, zuurstof gekregen ook al in de ambu. Infuus en na ca. een half uur antibiotica aangebracht, naald was al door de huisarts ingebracht vanwege de vlakker wordende aderen.

Eerste uren (ruim 5 uur) alleen gezien door arts-assistenten die niet naar ons luisterde toen we aangaven dat ik geel was en blauwe lippen/nagels had en totaal niet begrepen wat er aan de hand was waardoor belangrijke tijd is verstreken.

Ze hebben direct een cocktail van antibiotica toegediend.

Toen onvoldoende, ze wisten niet wat er aan de hand was. Naar huis gestuurd met een zetpil, 2 keer teruggeweest, en bij de 3e keer eindelijk opgenomen. Nu door de ervaring weet ik waar ik op moet letten en word er niet gewacht. Binnen een uur ben ik erg ziek en kan altijd meteen terecht!!!

Ze kwamen gelijk in actie

Wij hebben 2 uur in de wachtkamer gezeten hij bleef maar overgeven. Tot er een rode streep over zijn voet en been ging toen werden we snel geholpen en kwam er een heel team

Goede zorg, aardige mensen. Harde bedden en de eerste keer niet benoemen van sepsis.. tweede keer vroeg ik het zelf aan mijn specialist

Voor de arts was het gelijk duidelijk wat er aan de hand

De snelle herkenning van de sepsis

Adequate handelingen

Ze handelden gelijk met vele mensen ,verder kan ik me niet veel herrinneren

Snelle actie, ze benoemden dat ze eerst over en daarna met mij zouden praten, er was iemand die checkte hoe het ging en waar ik vragen aan kon stellen, de intensivist kwam naar seh en legde uit dat ik medicijnen nodig had die bloeddruk zouden verhogen. Ook in de ambulance werd rustig aan me uitgelegd dat ze vocht hadden toegediend maar bloeddruk niet omhoog kregen. Mogelijk zou ik medicijnen nodig hebben, dit kon alleen op een IC. Ze vertelde dit zodat ik niet zo zou schrikken. Dit maakte veel verschil voor me, erg fijn.

Ik heb er geen herinnering van, in de ambulance ben ik op 'uit' gegaan. Pas na 14 jaar zag ik mijn dossier in en las ik dat ik gereanimeerd ben. Dat is mij dus nooit verteld.

Er werd me iig goed duidelijk gemaakt dat ik erg ziek was.

Slechte communicatie, een zeer pijnlijke en mislukte lumbaalpunctie

Duurde 1 uur voor ik antibiotica kreeg

Kan ik niet want ik was niet bij kennis en mijn dochter was nog niet gearriveerd met mij mijn man

De symptomen waren duidelijk, maar toch kwam diagnose erg laat.

Er werd goed voor mij gezorgd en er werd **snel gehandeld**. **Verbeterpunt is dat ze duidelijker hadden communiceren wat ze hadden geconstateerd**. Na mijn sepsis shock kan het zijn dat het voor mij niet allemaal duidelijk was maar mijn partner die wel helder was hadden ze het kunnen uitleggen.

Veel personen die ieder hun ding deden maar **niet overlegden**
Volgens mijn man was het goed. Ik was bijna in coma

6 uur gelegen, alvorens op afdeling te zijn opgenomen.

4 dagen onbehandeld gebleven, daardoor overvuld naar de ic.

Heeft veel te lang geduurd voordat men door had wat er aan de hand was. Ongeveer 6 uur op de SEH gelegen. Pas toen ik geen lucht kreeg door de septische shock kwam er pas echt actie. Uren gelegen op een paracetamolletje. Dus wel echt te laat gehandeld. Er kwamen veel artsen maar los van 'we zien pockets vocht in de buik' kreeg ik **niet veel informatie** over wat ze deden.

Goed een **doorpakkende broeder**. Voor de rest was het allemaal heel hectisch, logisch wel achteraf aangezien kantje boord was.

De **razendsnelle zorg en kunde**

Soms duurde het langer dat er antibiotica en meer vocht wordt toegediend. Maar meestal gaat het goed. Artsen weten van mijn risicovolle situatie om een sepsis te krijgen.

Mijn man is goed opgevangen ik was niet echt meer aanspreekbaar, het ging allemaal erg snel, **empathie** vond ik fijn!

Uitgebreid onderzoek, in eerste instantie was de oorzaak niet helder

Direct kuur gestart, eigen huisarts op de post gehad wat mijn geluk was.

Maar zij hebben de **sepsis niet ontdekt** dachten aan hartklachten

Dokter **zag gelijk dat het sepsis was**

In eerste instantie moest ik naar huis met een antibioticakuur. Uiteindelijk heb ik ruim een week in het ziekenhuis gelegen en ik moest opnieuw leren lopen achter de rollator.

Er was **ernstig gebrek aan informatie en duidelijkheid**, ik ben erg in het ongewisse gelaten, iedere dag kreeg ik summier informatie en toen ik genoeg info voor mezelf had ben ik gaan googlen en heb toen de internist vragen gesteld. Ook is er **nooit contact geweest met naaste familie**, ik bleek zelfs ontzettend besmettelijk te zijn, en mijn dochter was 6 maanden zwanger, wat ik aan had gegeven en mijn **angst** om haar en de baby, ook hier is niks mee gedaan. Ik zou gesprekken krijgen met klinisch psycholoog, daar heb ik na aandringen pas na mijn opname contact mee gehad

Het eindeloze wachten voordat je weet waar je aan toe bent. Je ligt te liggen en je hebt **geen idee hoe wat waar en wanneer**

Direct alles in werking gezet. Opname, bloedafnames enz.

Ze hebben mij **snel behandeld**, ze hadden **mij moeten vertellen wat ik had** ipv tegen elkaar. Doordat ze tegen elkaar zeiden ze mag niet alleen ze is in septische shock weet ik dat dat het was

Ik weet er niks meer van was al in shock, wat ik weet, weet ik van m'n man

Werd **adequaat geholpen** en **gerustgesteld**. Had steeds de zelfde verpleegkundige aan het bed. Het heeft **ontzettend lang geduurd**. Door de AIOS moest alles overlegd worden, waardoor de behandeling uren later pas werd ingezet. Uit ervaring weet ik dat die uren echt hebben uitgemaakt.

Weinig uitleg en eerst werd ik zelfs **weggezet als aansteller** totdat al mijn waardes crashten en het kritiek werd

Snel antibiotica per infuus

Opvang en aandacht en **snel handelen**

Er werd **snel gereageerd**. Twee dagen er voor niet door de doktersdienst. Opname hierdoor twee dagen later.

Volgens mijn partner, want ik weet het niet meer. Ik riep dat het allemaal wel meeviel, maar daar heb ik geen herinnering aan.

We zijn 2x weggestuurd bij HAP. "U hebt een griepje". Totdat mijn vriend eiste dat ik verder onderzocht zou worden. Ik ben door mijn vriend de SEH in Rotterdam ingedragen in septische shock. Daar gingen **alle alarmen af en kwamen er artsen aangerend** van allerlei kanten. De longarts die toen dienst had heeft alle onderzoeken die hij kon bedenken gedaan. Hij was de eerste die zag hoe ziek ik was. Hij bleef bloedprikken en **iedere 5 minuten kwam hij binnen** "ik wil **toch nog even iets bekijken/testen**". Ze konden de bacterie niet vinden, dus gaf de arts me een cocktail van antibiotica. Die sloeg gelukkig aan. Hij heeft ook nog de dagen daarna allerlei testen en scans gedaan. Milt was vergroot, hoog aantal bloedlichaampjes. Hij wilde alles uitsluiten.

Er werd gelijk een intensivist bij gehaald, en **handelden snel** en **adequaat**

Uitgebreide onderzoeken

Snel MRI dachten eerst aan longembolie maar bleek dus longonsteking met sepsis, nog 10 dagen op IC gelegen waarvan 6 aan de beademing

Er is **meteen gehandeld** toen men erachter kwam wat er aan de hand was. In 1e instantie dachten ze aan een hyperglycemie bldskr 35. Omdat ik op de grond ben aangetroffen en klaagde over buikpijn is een scan gemaakt

Men wist nog geen oorzaak maar **erkende wel dat ik heel ziek was**. Wel 8 artsen en verpleegkundigen waren met mij bezig

Adequaat handelen

Ze hadden geen zin om verder onderzoek te doen, het gaat nu goed met je

Ze deden erg hun best. Jammer dat ik **niet zelf hoorde dat ik een sepsis had**

Zorg was erg goed en duidelijk, zelf niets van mee gekregen want ben 10 dagen in slaap gebracht

Goed gehandeld

Ze zijn twaalf uur met mij bezig geweest voor ik stabiel was. Vanaf eerste hulp tot op de IC. Ze hielden me goed op de hoogte wat ze allemaal deden, ook tegen mijn man en kinderen. Het was zeer ingrijpend maar voelde me goed verzorgd.

Weet er zelf niet veel van, was te suffig en verward.

Zeer zorgzame artsen/specialisten en verpleegkundigen en ook nog eens in coronatijd duurde erg lang

Werd naar huis gestuurd. was al niet meer bij kennis

Snel gehandeld, snelle diagnose

Wat ik goed vond: persoonlijke en vriendelijke behandeling door artsen. Wat ik niet goed vond: veel verschillende artsen waardoor ik niet wist wie mij behandelde en van welke afdeling ze waren, lange wachttijden, koorts werd niet goed gemonitord, ik ben alleen gelaten bij de radiologie en daar met lege infuuszak wegvallend opgemerkt door andere patienten (ik was opgeroepen in een andere wachtkamer en daardoor al een uur kwijt, maar werd niet gezocht door het personeel). Ik had het heel fijn gevonden als was ingezien dat ik erg septisch was(achteraf lees ik in mijn dossier nergens het woord sepsis, maar tikte ik wel alle sepsis kenmerken aan), benoemd werd hoe ernstig de situatie was en werd geïnformeerd over het besmettingsgevaar (op de spoed was er geen enkele maatregel, maar toen ik in de isolatie kamer op de afdeling terecht kwam schrokken ik en mijn familie erg van al het personeel in beschermingspakken).

Er werden uitgebreide controles uitgevoerd, waarbij ook gelijk een bloedkweek werd ingezet. Ct scan werd gemaakt. Er werd mij meegedeeld dat ik heel ziek was en naar de IC moest. Wellicht dat ze toen wel een vermoeden hadden van sepsis want mijn tensie was zorgwekkend laag. Ik heb er eigenlijk niet veel bewust van meegekregen, het ging voor mijn gevoel best snel dat ik naar de IC ging. Wat ik belangrijk vind is duidelijkheid, ook voor de naasten. Informeren waar ze aan denken, welke onderzoeken er plaatsvinden en wat er gaat gebeuren.

De 2e sepsis werd afgedaan alsof ik een blaasont. had en naar huis gestuurd in AUMC later moest ik met spoed terug

Goed, ze zochten goed uit. Niet goed, ze luisterde niet goed naar mij. Hierdoor werd de bacterie niet gevonden en ik had wondroosinfectie pas een dag later.

Kan me er niets meer van herinneren

Ik heb eds, probeerde dat aan te geven. later las ik in mijn dossier: "mevrouw is hypermobiel". hele dag onderzoeken door botte lui die boos op me werden omdat ik niks zelf kon omdat ik daar te ziek voor was en teveel pijn had. pas toen ik in shock raakte gingen ze toch maar opereren. shock is niet opgenomen in dossier.

Omdat ze mij doodziek ivm corona naar huis hebben gestuurd. In eerste instantie met antibiotica dat is de volgende dag veranderd omdat ze toen wisten waardoor de sepsis was ontstaan. Toen werd ook het woord sepsis gebruikt. Ik had er nog nooit van gehoord. Ze hadden mij niet naar huis mogen laten gaan.

Ik ben via de trauma kamer rechtstreeks naar de ic gegaan en beademd. Er is **adequaat gehandeld**

Erg alert

Ik moest erg lang wachten kon niet meer lopen hoge koorts en andere patiënten lieten me voor gaan omdat ik zo ziek was , 1 dag later frozen pelvis en een operatie van 5 uur waar 3 liter pus uit buik kwam..... **Eerder opletten hoe de patiënt is en eerder zoeken naar sepsis**

Volgens mijn echtgenoot **zeer goed**. Ikzelf heb er niks van meegekregen.

Werd **gelijk behandeld** voor de longontsteking

Ze dachten dat ik helemaal niet erg ziek was en werd **amper naar mij omgekeken**.

Ze waren **aardig**

Ik weet t alleen van de familie , ikzelf weet er niks meer van , ben in de ambulance al buiten kennis

De arts nam de tijd om mij te vertellen dat ik met spoed geopereerd moest worden. En ze niet wisten hoe ik na de operatie de aan toe zou zijn.

Was uitgedroogd, verschillende keren zonder vocht gelegen terwijl ik duidelijk het nodig had. Ik moest m'n plan trekken ook al kon ik amper uit bed. Nadien is er amper iets verteld over de nasleep van sepsis, eigenlijk niets.

Diagnose sepsis gemist

Ineens werd er **snel** gehandeld